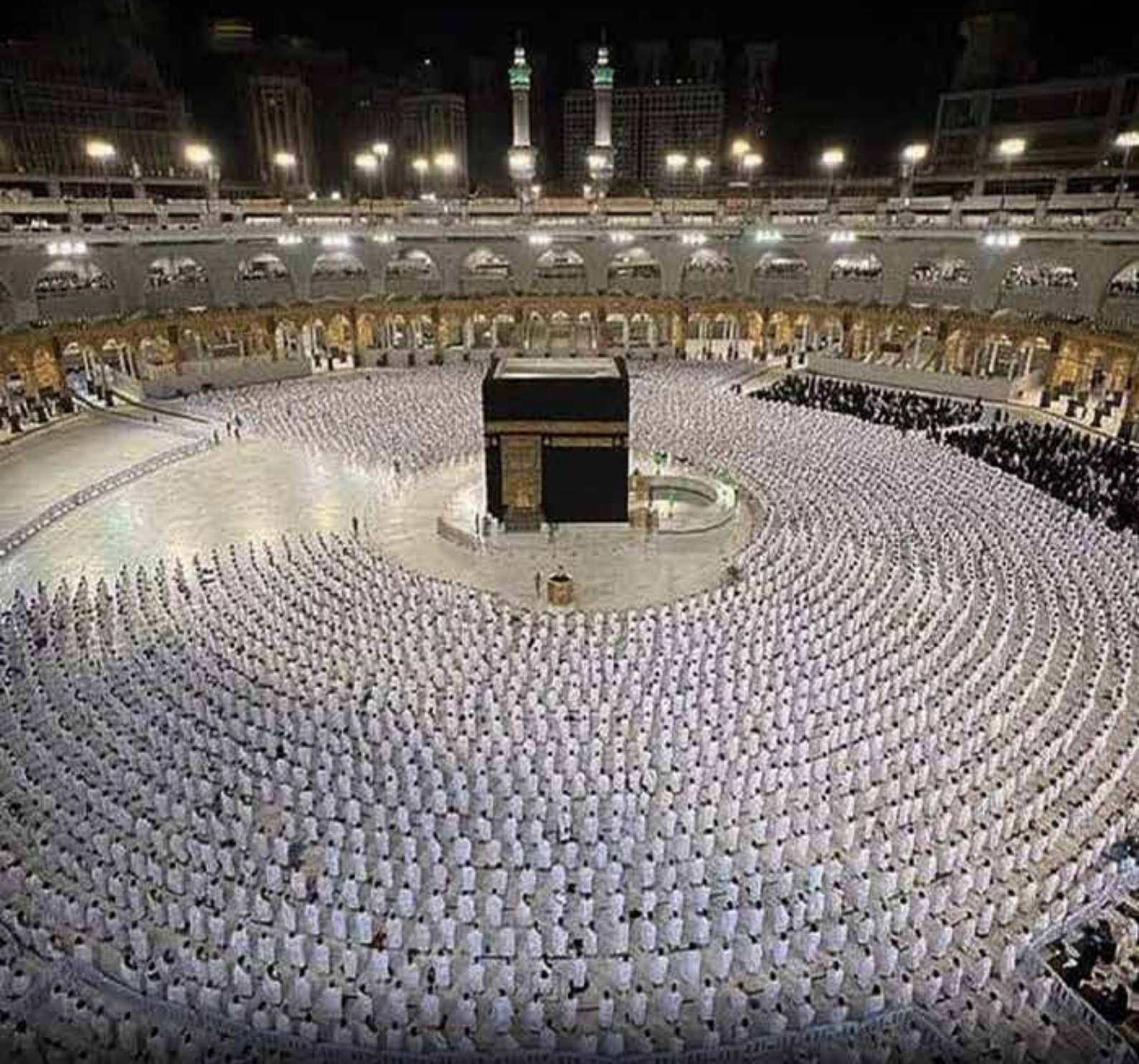

**Tại sao người Hồi giáo
thực hiện Hajj?
Khám phá bí mật
của hành trình đến Mecca**

Bạn đã nghe về cuộc tụ họp hàng năm lớn nhất trên Trái Đất chưa?

Bạn đã nghe về cuộc tụ họp hàng năm lớn nhất trên Trái Đất chưa?

Mỗi năm, hơn hai triệu người Hồi giáo từ mọi chủng tộc, quốc gia và văn hóa tụ họp tại một nơi thiêng liêng duy nhất. Mặc trang phục đơn giản giống nhau, không phân biệt giàu nghèo, da đen hay da trắng, quyền lực hay vô danh.

Đây là Hajj, một hành trình tâm linh sâu sắc phản ánh những lý tưởng cao nhất về bình đẳng, đoàn kết và tình nhân ái.

Trong cuộc tụ họp thiêng liêng này, tất cả đều đứng trước Allah như những người bình đẳng, không mang theo địa vị trần tục, tìm kiếm sự gần gũi với Đấng Tạo Hóa và cầu xin lòng thương xót cùng sự tha thứ của Ngài. Đây là khoảnh khắc khi mọi tội lỗi trong quá khứ được xóa bỏ và cánh cửa của sự ăn năn được mở ra.

Đây là thời điểm thanh lọc tâm hồn, một giao ước mới với Allah và khởi đầu mới hướng tới cuộc sống tốt đẹp hơn.

Hajj là gì?

Hajj là một trong năm trụ cột của đạo Hồi. Đây là nghĩa vụ thực hiện một lần trong đời dành cho mỗi người Hồi giáo trưởng thành, minh mẫn, có đủ sức khỏe và khả năng tài chính để thực hiện. Hành động thờ phượng cao quý này bao gồm một chuỗi các nghi lễ thiêng liêng, được thực hiện tại những địa điểm và thời gian do Allah định trước.

Trong cuộc hành hương tâm linh này, người Hồi giáo từ bỏ mọi phiền nhiễu của cuộc sống hàng ngày, của cải, sự tiện nghi và thói quen, để bước vào một hành trình thử thách cả về thể chất lẫn tinh thần. Đây là sự hy sinh đích thực thể hiện sự buông bỏ vật chất và tận hiến tuyệt đối với Đấng Tối Cao.

Hajj là một cơ hội hiếm có và đầy sức mạnh: trở về với Allah, thanh lọc tâm hồn và tái sinh đức tin. Qua đó, người Hồi giáo trải nghiệm sự gần gũi với Đấng Tối Cao và thể hiện ý nghĩa của sự hy sinh, kiên nhẫn và khiêm nhường.

*Làm thế nào những hành động
đơn giản trong
Hajj lại chuyển hóa thành những bài
học đức tin sâu sắc?*

LÀM THẾ NÀO NHỮNG HÀNH ĐỘNG ĐƠN GIẢN TRONG HAJJ LẠI CHUYỂN HÓA THÀNH NHỮNG BÀI HỌC ĐỨC TIN SÂU SẮC?

Hajj không chỉ là một hành động thờ phượng về thể chất, mà là một hành trình toàn diện của tâm hồn, trí tuệ và bản thân hướng về Allah. Mỗi nghi lễ trong Hajj đều mang ý nghĩa tâm linh sâu sắc, dưới đây là một số trong số đó:

Ihram (Trạng thái thiêng liêng)

Hajj bắt đầu bằng việc mặc trang phục trắng đơn giản, trong đó không ai được phân biệt với ai khác. Đây là tuyên bố biểu tượng rằng tất cả đều bình đẳng trước Allah, không phân biệt giàu nghèo, mạnh yếu. Đó là khoảnh khắc người ta từ bỏ mọi điều ràng buộc với những thứ phù phiếm, chuẩn bị đứng trước Đấng Tạo Hóa.

Tawaf (Đi vòng quanh Kaaba)

Người hành hương đi vòng quanh Nhà Allah bảy lần, chuyển động tròn biểu thị rằng Allah là trung tâm của cuộc sống, mọi thứ trên thế gian đều xoay quanh Ngài. Hành động này thể hiện sự thuộc về và quy phục chỉ có Allah.

Sa'i (Đi bộ giữa Safa và Marwah)

Tại đây, người Hồi giáo nhớ về câu chuyện của một người mẹ vĩ đại, người đã vội vã giữa hai ngọn núi để tìm nước cho con mình. Đây là biểu tượng của sự tin tưởng vào Allah và nỗ lực với sự trông cậy. Mỗi bước đi, người hành hương học rằng đức tin không chỉ là chờ đợi, mà còn là cố gắng hết sức, giao kết kết quả cho Allah.

Đứng tại Arafat

Đây là trái tim và linh hồn của Hajj. Hàng triệu người đứng ở một nơi, từ bỏ mọi thứ, khóc, cầu nguyện, xin tha thứ. Đây là sự đối diện chân thật với bản thân, sự ăn năn chân thành với Allah, nhắc nhớ về Ngày Phán Xét khi mọi người sẽ tập trung đứng trước Chúa của họ.

Ném đá Jamarat

Biểu tượng cho việc từ chối những lời cám dỗ của Satan và chiến thắng những ham muốn của bản thân. Người hành hương ném đá như Nhà Tiên Tri Ibrahim (Abraham) đã làm khi Satan cố ngăn cản ông tuân phục Allah.

Hiến tế (Udhiyah)

Ở bước này, người hành hương dâng lễ hy sinh, theo truyền thống của Nhà Tiên Tri Ibrahim khi con trai ông được thay thế bằng một con cừu từ trời, biểu tượng của sự vâng phục và gần gũi với Allah. Đây là lời nhắc rằng đức tin vào Allah không chỉ là lời nói, mà là hành động và sự hy sinh.

*Khái niệm về đức tin và sự hy sinh
được thể hiện như thế nào trong câu
chuyện của Nhà Tiên Tri Ibrahim trong
các nghi lễ của Hajj?*

Khái niệm về đức tin và sự hy sinh được thể hiện như thế nào trong câu chuyện của Nhà Tiên Tri Ibrahim trong các nghi lễ của Hajj?

Ở trung tâm các nghi lễ Hajj do người Hồi giáo thực hiện, có một câu chuyện cổ xưa và sâu sắc nhất trong lịch sử đức tin được kể lại: câu chuyện về Nhà Tiên Tri Ibrahim, vợ ông Hajar và con trai ông Ismail. Ba cái tên này tóm tắt ý nghĩa của đức tin, sự hy sinh và sự tin tưởng tuyệt đối vào Allah.

Khi Allah ra lệnh cho Ibrahim để lại vợ và đưa con nhỏ trong một sa mạc cằn cỗi, đó không phải là sự bỏ rơi mà là một thử thách lớn.

Hajar không hỏi “Tại sao?”, mà đặt trọn niềm tin vào Allah.

Bà đã dốc hết sức mình đi qua hai ngọn núi để tìm nước. Trong khoảnh khắc thành tâm và đức tin, nước phun trào từ dưới chân Ismail.

Sự nỗ lực của bà trở thành biểu tượng vĩnh cửu của ý chí và sự trông cậy vào Allah, được người Hồi giáo lặp lại trong mỗi lần Hajj và Umrah.

Trước khi việc hiến tế diễn ra, Satan đã đến để cố ngăn Ibrahim không thực hiện mệnh lệnh của Allah.

Ibrahim đã ném đá Satan ba lần, và Allah đã biến hành động này thành một phần nghi lễ Hajj, gọi là ném đá Jamarat. Đây là biểu tượng rõ ràng trong Islam rằng đức tin không trọn vẹn nếu không đấu tranh chống lại Satan và đẩy lùi những lời cám dỗ của hắn.

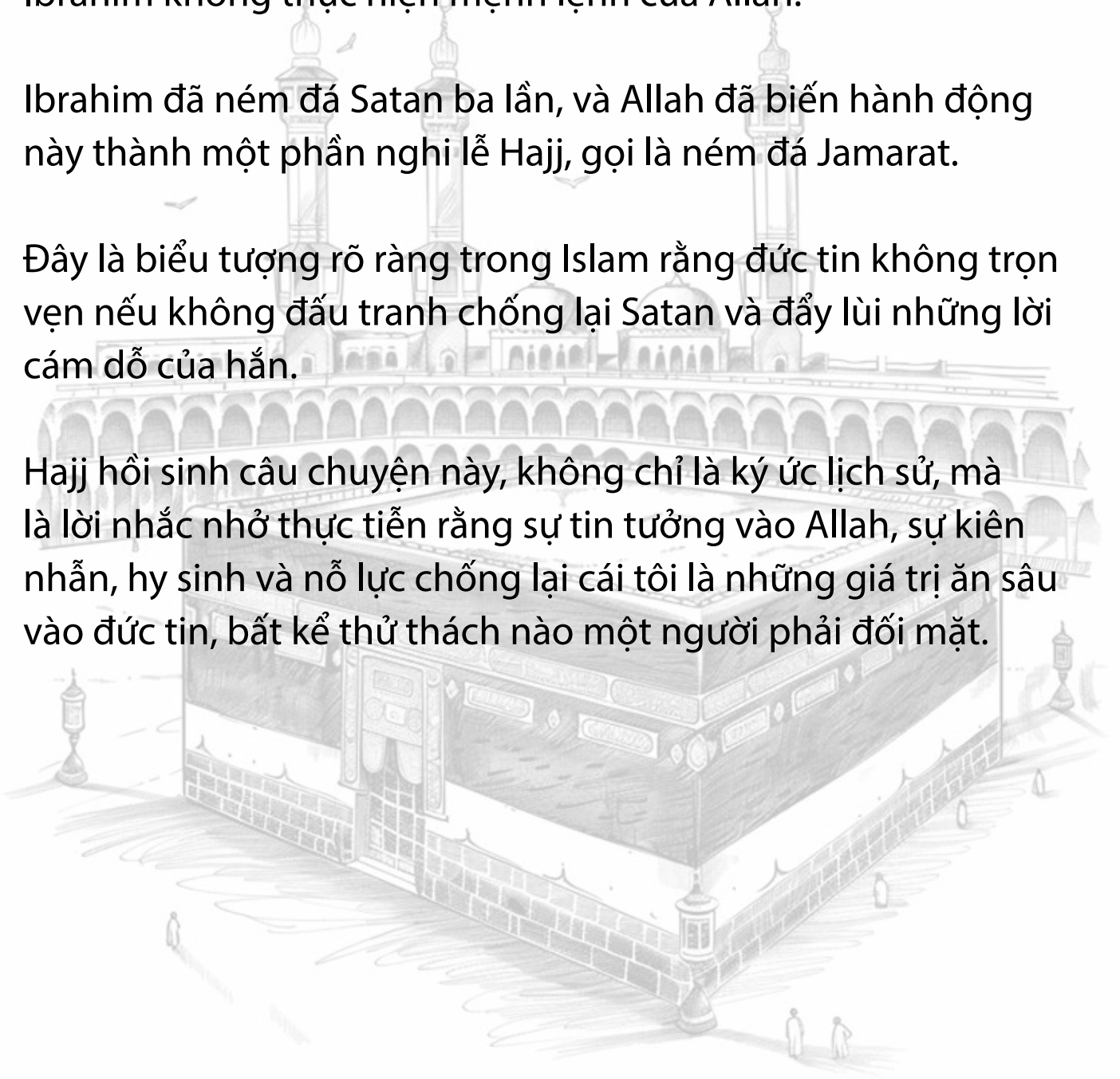
Hajj hồi sinh câu chuyện này, không chỉ là ký ức lịch sử, mà là lời nhắc nhở thực tiễn rằng sự tin tưởng vào Allah, sự kiên nhẫn, hy sinh và nỗ lực chống lại cái tôi là những giá trị ăn sâu vào đức tin, bất kể thử thách nào một người phải đối mặt.

Trước khi việc hiến tế diễn ra, Satan đã đến để cố ngăn Ibrahim không thực hiện mệnh lệnh của Allah.

Ibrahim đã ném đá Satan ba lần, và Allah đã biến hành động này thành một phần nghi lễ Hajj, gọi là ném đá Jamarat.

Đây là biểu tượng rõ ràng trong Islam rằng đức tin không trọn vẹn nếu không đấu tranh chống lại Satan và đẩy lùi những lời cám dỗ của hắn.

Hajj hồi sinh câu chuyện này, không chỉ là ký ức lịch sử, mà là lời nhắc nhở thực tiễn rằng sự tin tưởng vào Allah, sự kiên nhẫn, hy sinh và nỗ lực chống lại cái tôi là những giá trị ăn sâu vào đức tin, bất kể thử thách nào một người phải đối mặt.

*Bạn đã bao giờ tự hỏi
tại sao người Hồi giáo lại đi vòng quanh
Kaaba chưa? Liệu đây có phải, như một
số người nghĩ, là một hình thức thờ
tượng không?*

Bạn đã bao giờ tự hỏi tại sao người Hồi giáo lại đi vòng quanh Kaaba chưa? Liệu đây có phải, như một số người nghĩ, là một hình thức thờ tượng không?

Ở trung tâm của thành phố Makkah, người Hồi giáo đi vòng quanh Kaaba, một công trình hình lập phương nằm trong khu vực thánh của Nhà thờ Hồi giáo al-Haram.

Một số người có thể nhầm tưởng rằng hành động này là hình thức thờ tượng, nhưng sự thật sâu sắc hơn nhiều.

Tawaf là gì?

Tawaf là một nghi lễ thiêng liêng trong đạo Hồi được thực hiện trong suốt mùa Hajj và Umrah, trong đó người Hồi giáo đi bộ bảy vòng quanh Kaaba theo chiều ngược kim đồng hồ.

Hành động này không phải là thờ phụng một khối đá, mà là một hành động vâng lời trực tiếp với Allah và tuyên bố về sự độc thần.

Người Hồi giáo không thờ Kaaba, mà thờ Allah, Đấng đã truyền lệnh cho họ thực hiện Tawaf quanh Kaaba. Tawaf, về bản chất, là hành động tưởng nhớ và tôn vinh Thượng Đế.

Kaaba đóng vai trò là qiblah, hướng mà người Hồi giáo trên khắp thế giới hướng về khi cầu nguyện. Nó là biểu tượng mạnh mẽ của sự đoàn kết, khiêm tốn và sự quy phục trước Allah.

Thú vị là, một số nghiên cứu cho thấy sự hài hòa vũ trụ trong hành động này. Cũng như các hành tinh và mặt trăng quay quanh quỹ đạo tròn chính xác quanh các trung tâm thiên thể của chúng, người Hồi giáo cũng quay quanh Kaaba, phản ánh trật tự thần thánh hiện hữu trong vũ trụ.

Do đó, Tawaf không phải là việc thờ một tượng thần, mà là biểu hiện thiêng liêng của lòng tận tụy với Đấng Tối Cao. Đây là nghi lễ của sự nhớ đến, vâng lời và sự nhất thể, khẳng định sự thống nhất của các tín đồ và tính duy nhất của Đấng mà họ thờ phụng.

*Tại sao hàng triệu người Hồi giáo
lại rời bỏ cuộc sống hàng ngày và đi hàng
ngàn dặm chỉ để thực hiện một hành động
thờ phượng duy nhất?*

Tại sao hàng triệu người Hồi giáo lại rời bỏ cuộc sống hàng ngày và đi hàng ngàn dặm chỉ để thực hiện một hành động thờ phượng duy nhất?

Hãy tưởng tượng bạn được yêu cầu rời bỏ công việc, gia đình, sự thoải mái của mình, từ bỏ số tiền tiết kiệm và hành trình đến một vùng đất xa xôi, chịu đựng cái nóng và đám đông... tất cả chỉ vì một loạt các nghi lễ mà đối với người ngoài có thể đơn giản hoặc thậm chí khó hiểu.

Ấy vậy mà đó chính là điều mà hàng triệu người Hồi giáo làm mỗi năm khi họ bắt đầu cuộc hành hương thiêng liêng Hajj.

Họ không làm điều đó vì du lịch hay phiêu lưu, mà vì đức tin, sự tận tụy và sự đầu hàng.

Hajj không chỉ là một hành trình, mà là một cuộc hẹn tâm linh đã được chờ đợi lâu dài.

Nó là tuyên bố tâm linh rằng có điều gì đó vĩ đại hơn sự thoải mái, lớn hơn thói quen.

Nó là lời mời gọi linh hồn rời bỏ tất cả... và đáp lại lời mời của Thượng Đế.

Trong Hajj, người tín đồ dâng hiến những hình thức hy sinh sâu sắc nhất:

- Hy sinh của cải,
- Hy sinh thân thể và sự thoải mái,
- Hy sinh thói quen, sự ràng buộc và lễ thói.

Tất cả vì một khoảnh khắc chân thành thuần khiết với Thượng Đế. Khoảnh khắc mà mọi tội lỗi được xóa sạch và linh hồn được tái sinh.

Đó là minh chứng sống rằng đức tin có giá trị hơn sự dễ dàng, rằng cuộc sống vẫn chưa trọn vẹn nếu thiếu đi sự kết nối sâu sắc với Đấng Tối Cao.

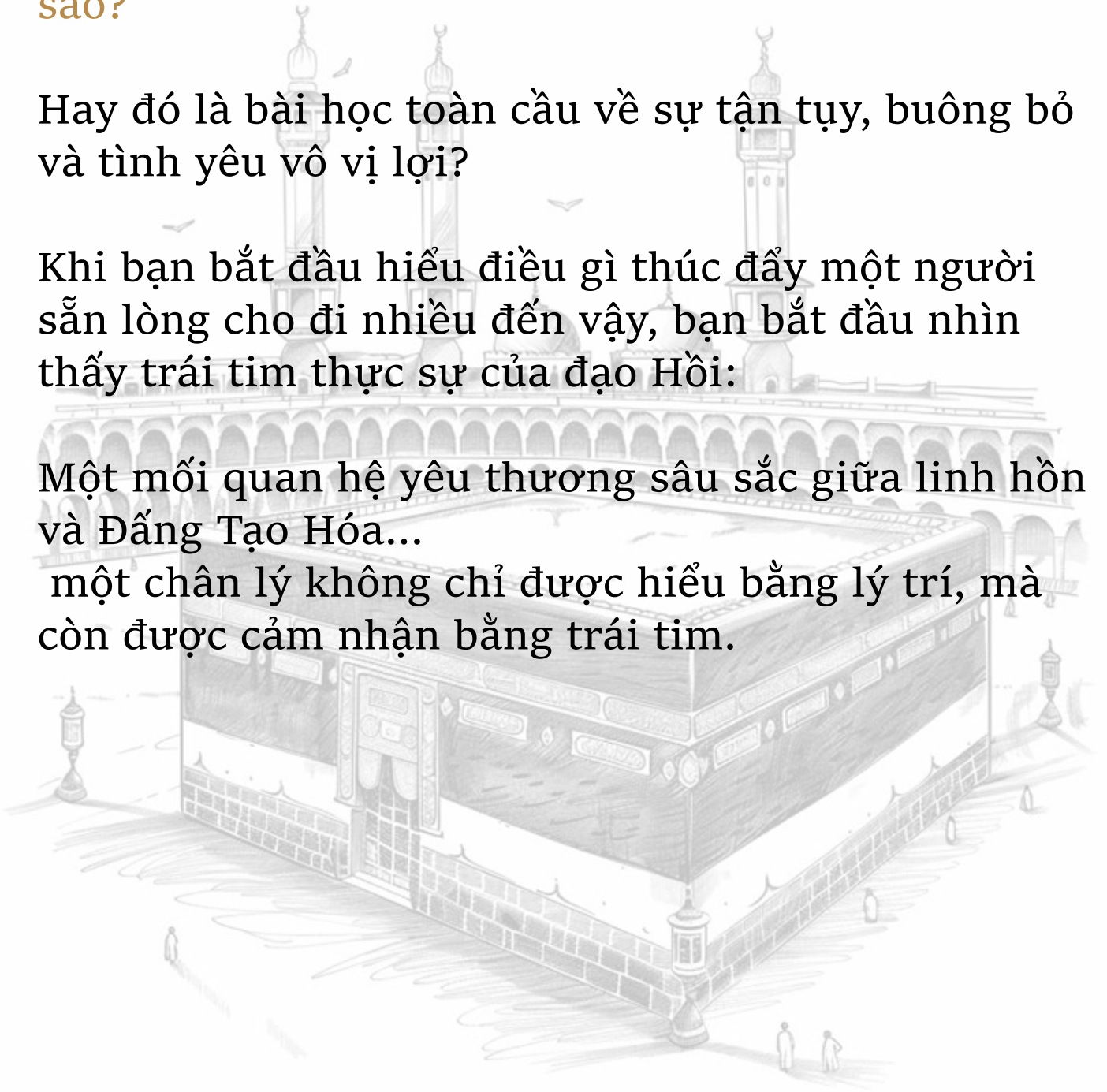
Vậy, đây chỉ là một hành động thờ phượng thôi sao?

Hay đó là bài học toàn cầu về sự tận tụy, buông bỏ và tình yêu vô vị lợi?

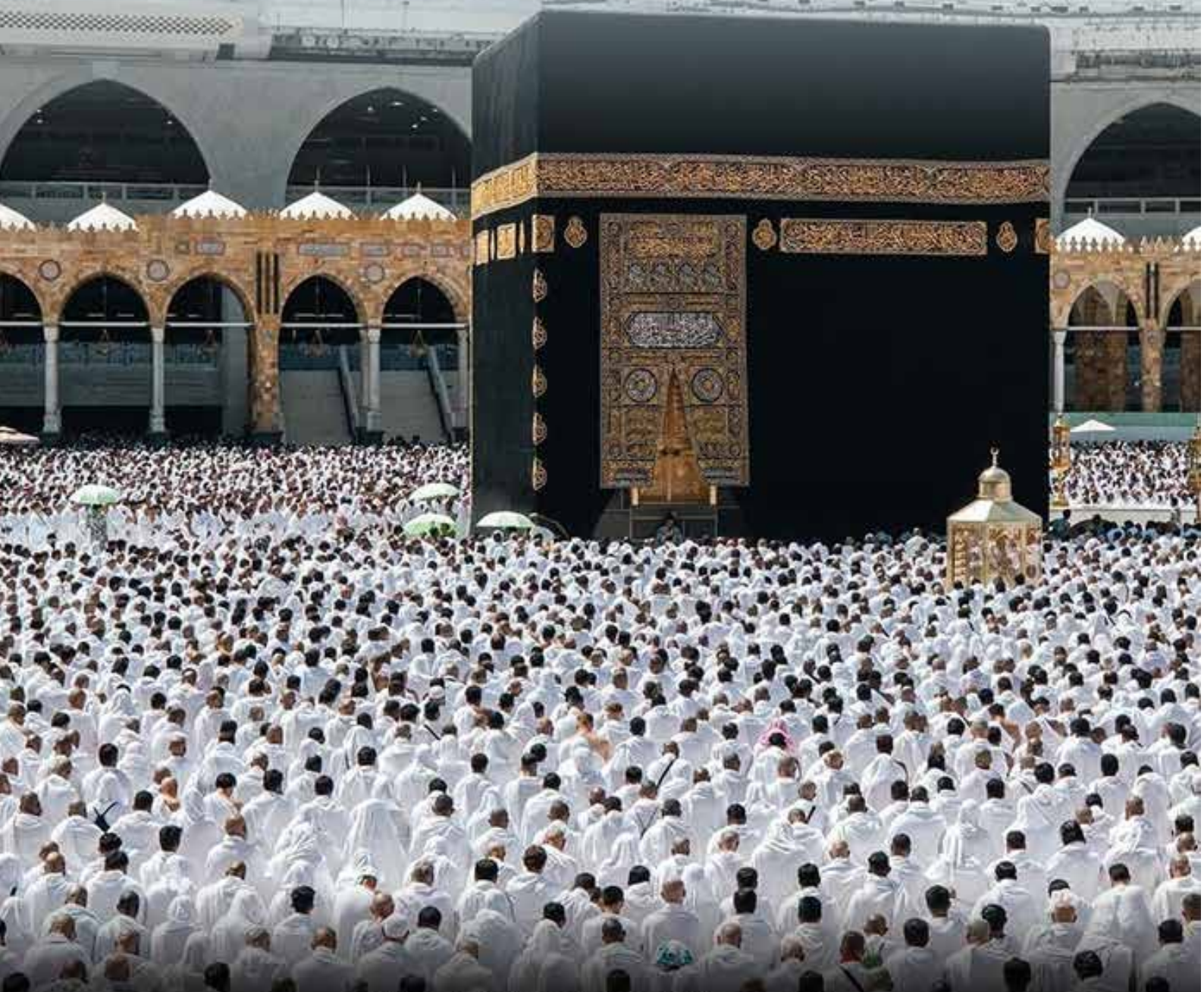
Khi bạn bắt đầu hiểu điều gì thúc đẩy một người sẵn lòng cho đi nhiều đến vậy, bạn bắt đầu nhìn thấy trái tim thực sự của đạo Hồi:

Một mối quan hệ yêu thương sâu sắc giữa linh hồn và Đấng Tạo Hóa...

một chân lý không chỉ được hiểu bằng lý trí, mà còn được cảm nhận bằng trái tim.

*Nếu trên Trái Đất có một nơi
nhắc nhở chúng ta rằng tất cả đều bình
đẳng, bất kể xuất thân của mình thì sao?*

Nếu trên Trái Đất có một nơi nhắc nhở chúng ta rằng tất cả đều bình đẳng, bất kể xuất thân của mình thì sao?

Trong Hajj... không ai được phân biệt hơn ai.

Không ai hỏi: Bạn đến từ đâu?

Không ai quan tâm bạn có bao nhiêu tiền, chức danh công việc của bạn là gì, màu da bạn ra sao, hay tên gia đình bạn là gì.

Người hành hương mặc cùng một bộ trang phục đơn giản: hai mảnh vải trắng chưa may, không thêu, không nhãn hiệu, không trang trí.

Một giám đốc doanh nghiệp ở New York, một nông dân ở châu Phi, một bác sĩ ở Thổ Nhĩ Kỳ, một công nhân ở Nam Á...

Tất cả đứng cùng một hàng, bước trên cùng một mặt đất, cầu nguyện cùng một lời cầu, và khao khát cùng một lòng thương xót.

Không ai đứng trên ai.

Trong khoảnh khắc đó, chỉ còn con người, không còn vẻ ngoài, đứng trước Đấng Tạo Hóa như chính lần đầu tiên được tạo dựng.

Hajj là màn trình diễn vĩ đại nhất của sự bình đẳng và đoàn kết trên thế giới.

Bình đẳng là nguyên tắc cốt lõi trong đạo Hồi. Nó khẳng định rằng mọi người đều bình đẳng về nguồn gốc và phẩm giá. Không ai ưu việt trừ khi nhờ sự công chính, một đức tính chỉ thuộc về Allah.

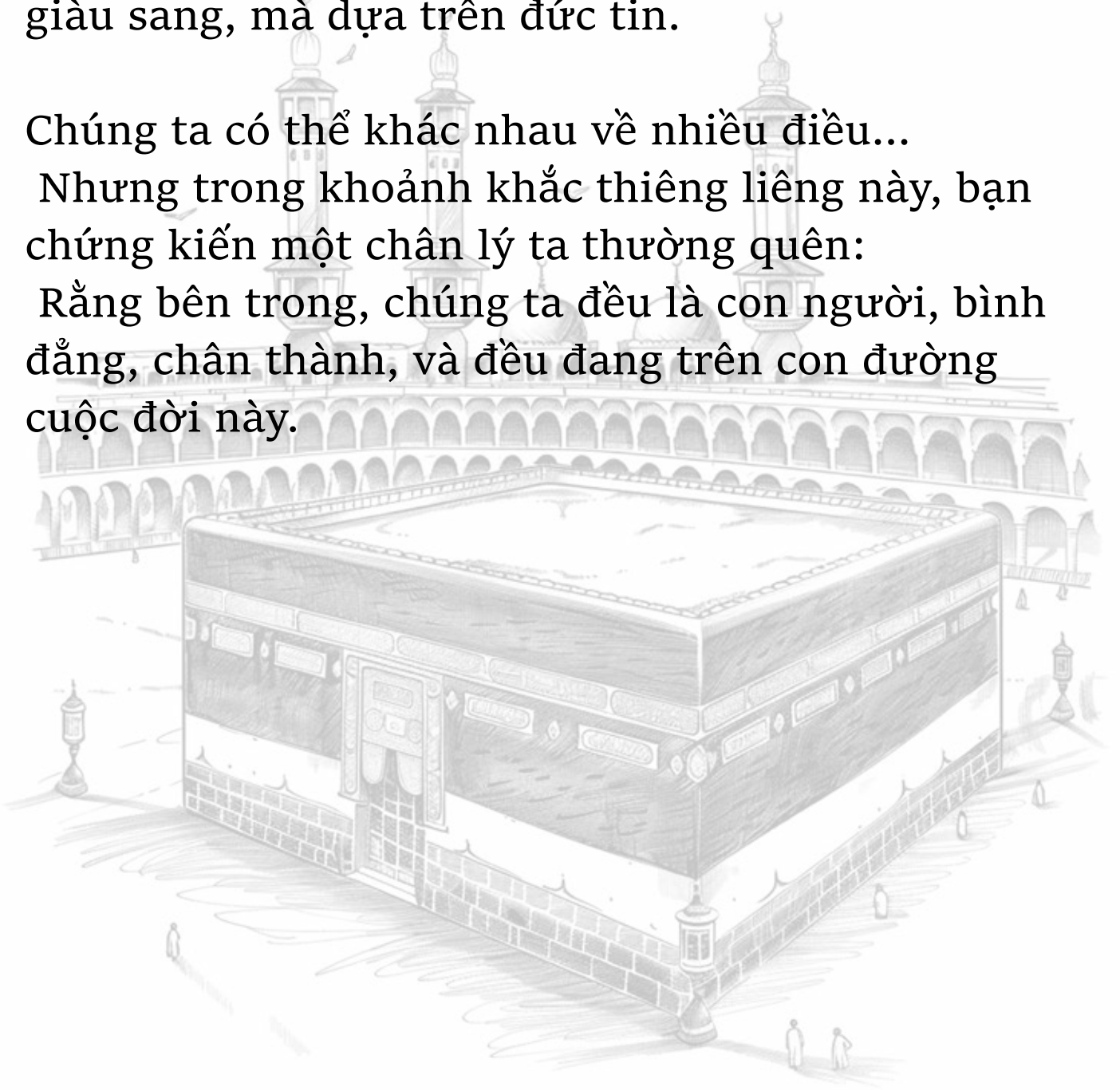
Allah, Đấng Toàn Năng, đã phán: “ **Hỡi nhân loại! TA (Allah) đã tạo hóa các người từ một người nam và một người nữ và làm cho các người thành các quốc gia và những bộ lạc để các người nhận biết lẫn nhau. Quả thật, người vinh dự và cao quý nhất ở nơi Allah là người có Taqwa (sự ngay chính, ngoan đạo và sợ Allah) nhất trong các người.**”
[Kinh Qur'an 49:13, Surah Al-Hujurat]

Hajj là nơi mọi phân chia loài người tan biến, và sự thống nhất ra đời, không dựa trên chính trị hay giàu sang, mà dựa trên đức tin.

Chúng ta có thể khác nhau về nhiều điều...

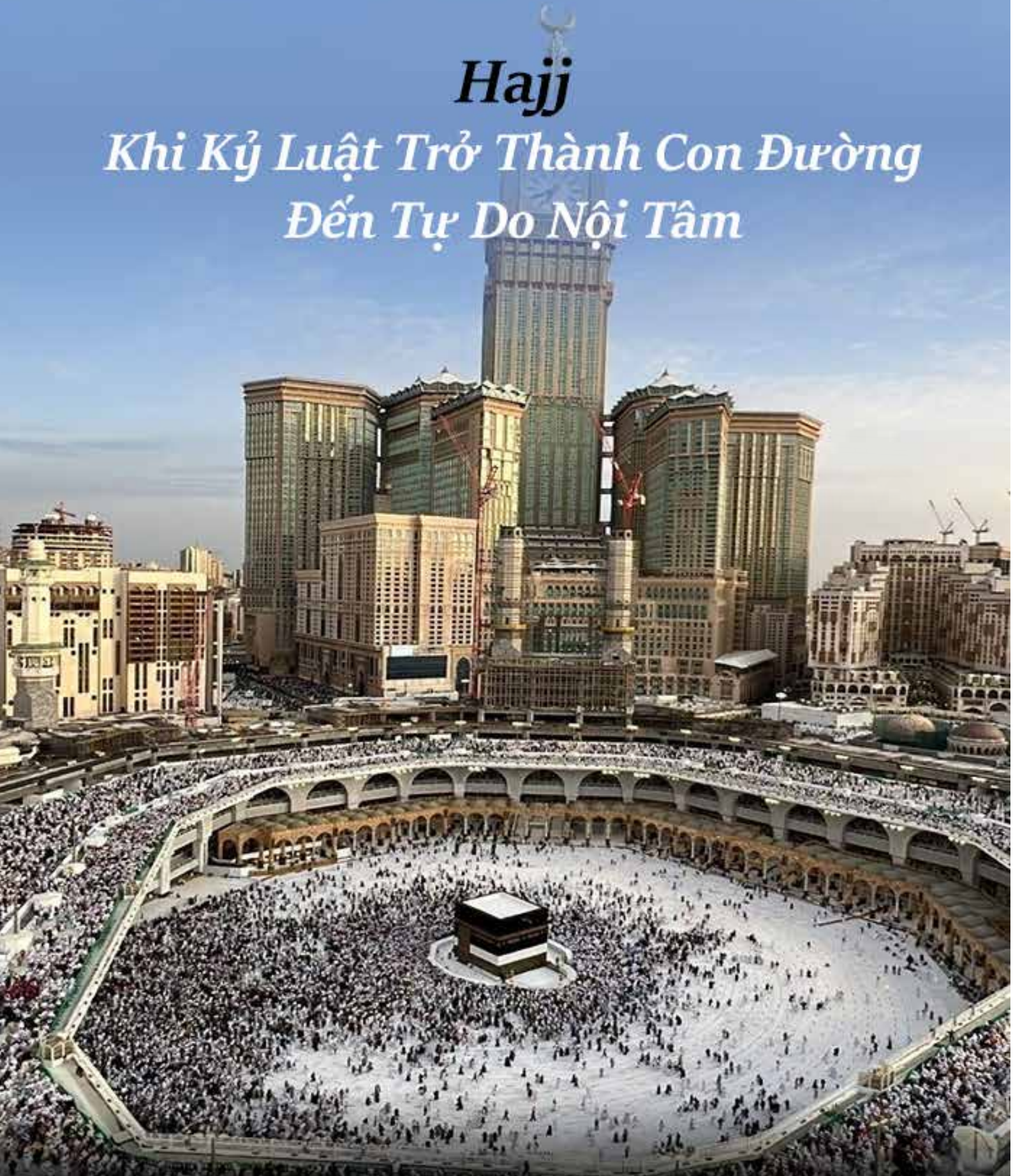
Nhưng trong khoảnh khắc thiêng liêng này, bạn chứng kiến một chân lý ta thường quên:

Rằng bên trong, chúng ta đều là con người, bình đẳng, chân thành, và đều đang trên con đường cuộc đời này.

Hajj

*Khi Kỷ Luật Trở Thành Con Đường
Đến Tự Do Nội Tâm*

Hajj: Khi Kỷ Luật Trở Thành Con Đường Đến Tự Do Nội Tâm

Trong một thế giới ngày càng bị chi phối bởi sự thỏa mãn bản thân và hỗn loạn cá nhân, có một cảnh tượng dường như thách thức các chuẩn mực hiện đại:

Hàng triệu người, từ mọi độ tuổi và văn hóa, tuân theo một trật tự chính xác và thống nhất, không có chỗ cho thời gian cá nhân hay cách hiểu linh hoạt.

Đó là Hajj.

Trong Hajj, người ta không di chuyển theo nhịp độ riêng hay theo sự thoải mái cá nhân — mà theo mệnh lệnh thiêng liêng.

- Mỗi nghi lễ có thời gian cố định,
- Mỗi bước đi có trình tự không thể thay đổi hoặc trì hoãn,
- Người hành hương chịu đựng đám đông, cái nóng và sự mệt mỏi,

– Và giữ vững kỷ luật, không chỉ trong hành động, mà còn trong lời nói, suy nghĩ và cả những phản ứng nhỏ nhất.

Nhưng câu hỏi lớn hơn là: Tại sao?

Bởi vì Hajj không chỉ là tập hợp các nghi lễ, mà là ngôi trường sống rèn luyện tâm hồn về sự vâng lời, kỷ luật và đầu hàng trước Thượng Đế.

Trong Hajj, người tin biết nói với Thượng Đế, với nhận thức đầy đủ:

“Tôi sẽ không làm theo ý muốn của mình, mà làm theo điều Ngài đã truyền lệnh.”

“Tôi sẽ đi vòng khi Ngài bảo, tôi sẽ đứng nơi Ngài chỉ, và tôi sẽ kiên nhẫn khi Ngài thử thách tôi.”
Sự kỷ luật này không phải là máy móc, mà là sự thanh luyện tâm linh.

Nó chế ngự dục vọng, củng cố ý chí, và trở thành bài học thực hành về sự làm chủ bản thân vì mục đích cao cả hơn.

Và đây là nghịch lý tuyệt đẹp:

Càng khuất phục trật tự thiêng liêng, người hành hương càng trở nên tự do.

Tự do khỏi những xao nhãng, cái tôi và sự điều khiển của dục vọng không kiểm soát.

Trong Hajj, sự khuất phục không phải là sự yếu đuối – mà là đỉnh cao của sức mạnh.

Kỷ luật không phải là sự giam cầm, mà là cánh cửa dẫn đến sự giải phóng thực sự.

Đó là sự hài hòa hiếm có: thân thể kỷ luật, tâm hồn tự do và trái tim bình yên.

Và đó là lý do người hành hương trở về thay đổi, không còn là con người của lần đầu khởi hành.

*Bạn đã bao giờ cố
gắng kiềm chế cảm xúc, không phải
vì bạn yếu đuối, mà vì bạn mạnh
mẽ chưa?*

*Bạn đã bao giờ cố gắng kiềm chế cảm xúc,
không phải vì bạn yếu đuối, mà vì bạn mạnh
mẽ chưa?*

Trong Hajj, sự gần gũi với Thượng Đế không hoàn thiện nếu thiếu một trái tim biết tha thứ và một tâm hồn biết chịu đựng.

Hãy tưởng tượng đứng giữa hàng triệu người, từ nhiều quốc gia, nhiều ngôn ngữ và tính cách khác nhau, những người có thể phạm sai lầm, chen lấn bạn, thậm chí vô tình làm tổn thương bạn.

Nhưng bạn được kêu gọi không được nổi giận, không được tranh cãi, không được lớn tiếng.

Trong Hajj, tranh cãi bị cấm, kêu ngạo không có chỗ đứng, và trả thù không phải là lựa chọn.

Bạn được mời gọi để giữ bình tĩnh, tha thứ và kiên nhẫn, ngay cả trong những khoảnh khắc khó khăn nhất.

Tại sao?

Bởi vì Hajj không chỉ là một nghi lễ thể xác, mà là sự thanh tẩy tâm hồn.

Người ta học cách kiểm soát cảm xúc, tha thứ cho những người làm hại mình, thể hiện lòng bao dung ngay cả với những người tranh giành không gian. Đây là một hành trình lớn hơn nhiều so với những mâu thuẫn hàng ngày, đó là cuộc tìm kiếm niềm vui của Thượng Đế.

Trong ngôi trường thiêng liêng này, kiên nhẫn không phải là sự yếu đuối, mà là sự nhận thức.

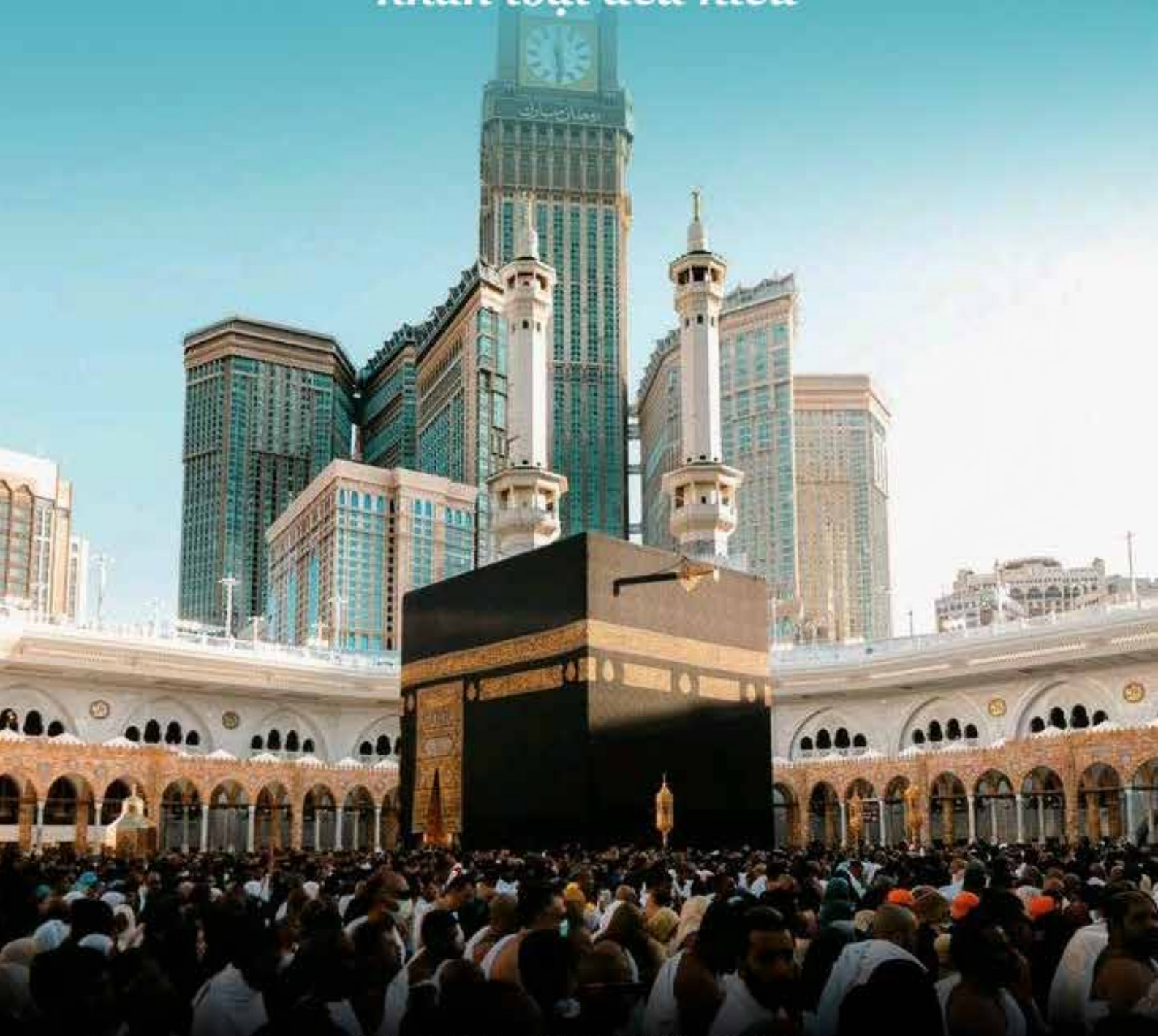
Và tha thứ không phải là đầu hàng, mà là sự nâng cao.

Vì vậy, Hajj dạy chúng ta rằng thờ phượng đích thực bắt đầu từ bên trong, và món quà đẹp nhất chúng ta dâng lên Thượng Đế không chỉ là những bước chân, mà còn là trái tim chọn tha thứ và chịu đựng.

Trong Hajj, không chỉ thân thể được thanh lọc...

Mà là tâm hồn được tinh luyện, và trái tim được tự do.

*Những thông điệp phổ quát của Hajj:
Khi đức tin nói một ngôn ngữ mà toàn
nhân loại đều hiểu*

Những thông điệp phổ quát của Hajj: Khi đức tin nói một ngôn ngữ mà toàn nhân loại đều hiểu

Hajj không chỉ là một nghi lễ tôn giáo được người Hồi giáo thực hiện.

Nó là một sự kiện mang tính nhân văn sâu sắc, mang tính toàn cầu về bản chất, chứa đựng bên trong những thông điệp vang vọng trong trái tim của tất cả mọi người, bất kể đức tin, ngôn ngữ hay quê hương của họ.

Thông điệp về sự tha thứ:

Trong Hajj, không có chỗ cho sự tức giận hay trả thù.

Người Hồi giáo học cách tha thứ, kiên nhẫn và thể hiện lòng tốt ngay cả với người lạ, bởi họ biết rằng sự gần gũi với Thượng Đế không thể tồn tại trong một trái tim đầy hận thù.

Thông điệp về hòa bình:

Không chỉ là hòa bình với người khác, mà còn là hòa bình với Thượng Đế và với chính tâm hồn mình.

Trong Hajj, thân thể trở nên yên tĩnh, tâm trí bình an, và trái tim gần hơn với sự thanh thản của hòa bình đích thực.

Thông điệp về lòng thương xót:

Mỗi người hành hương cảm nhận những người xung quanh mình là anh chị em, dù họ không hiểu ngôn ngữ hay phong tục của nhau.

Lòng thương xót này bắt nguồn từ niềm tin sâu sắc rằng Thượng Đế yêu thương sự cảm thông, và sự gần gũi với Ngài được tìm thấy qua sự nhẹ nhàng và tốt bụng với người khác.

Thông điệp về sự trở về sự thuần khiết:

Khi mọi người cởi bỏ trang phục đẹp đẽ và danh hiệu trần thế, và đứng bình đẳng trước Thượng Đế...

Họ được nhắc nhở về sự thật nguyên thủy: rằng họ là tôi tớ của Thượng Đế, không phải của của cải, vẻ ngoài hay địa vị.

Hajj nhắc nhở người tin rằng thờ phượng không chỉ là sự kết nối giữa họ với Đấng Tối Cao, mà còn là cách sống phản ánh trong cách họ đối xử với người khác.

Và từ đó, ý nghĩa rộng lớn hơn của Hajj được thể hiện: một đức tin hình thành nên một con người tốt đẹp hơn.

*Tại sao nhiều người hành hương cảm
thấy như được "sinh lại" sau chuyến
hành trình này?*

Tại sao nhiều người hành hương cảm thấy như được “sinh lại” sau chuyến hành trình này?

Hajj... Không chỉ là một chuyến hành trình
Từ xa, Hajj có thể chỉ là một cuộc tụ họp tôn giáo
khổng lồ,
nhưng thực tế, đó là một trải nghiệm tâm linh sâu
sắc biến đổi con người từ bên trong.

Khi một người Hồi giáo rời xa quê hương, sự thoải
mái và thói quen hàng ngày...

và hướng về một vùng đất xa lạ, giữa hàng triệu
người mà họ không quen biết,
họ không tìm kiếm cảnh vật... mà là ý nghĩa sâu
xa hơn.

Trong Hajj, người ta không quan tâm đến những
gì mình sở hữu, mà là mình là ai.

Họ không hỏi: “Tôi nên mặc gì?” mà là “Tôi là ai trước Đấng Tạo Hóa?”

Giữa đám đông, sự mệt mỏi, cái nóng...
trái tim bạn tâm đến câu hỏi quan trọng nhất:
“Tôi có gần Allah không?”

Ở đó, xa rời mọi phiền nhiễu,
một sự tự suy ngẫm chân thành bắt đầu, một kết
nối thuần khiết với Allah, và sự tái sinh của tâm
hồn.

Mỗi bước trong nghi lễ, mỗi lời cầu nguyện, mỗi
giọt nước mắt,
đều là phần của một cuộc đối thoại sâu sắc bên
trong với chính mình... và với Allah.

Ở đó, người Hồi giáo nhận ra rằng Hajj không chỉ là Tawaf và Sa'i, mà là một hành trình thanh lọc, đổi mới, và hòa giải với bản thân. Vì lý do đó, nhiều người hành hương ra đi với câu nói:

“Tôi đã đi bằng thân thể... và trở về với một trái tim khác.”

Hajj không chỉ là việc thực hiện các nghi lễ, mà là cơ hội hiếm có để trở về với chính mình, và với Đấng Tối Cao, bằng một tâm hồn tỉnh thức và bình yên hơn.

